

بهر دهم یاسا

نووسهر: فرانتز کافکا

وهر گیر: زانا شهر یفیان

بهردهم ياسا ئيشكچيه ك له بهر درگا قيت راوه ستابوو. پياويكي ديهاتي هات و ويستي كه له ياسا بچيته ژووره وه. بهلام ئيشكچيه كه گوتي كه ئه ميستاكه ناتواني بهيلىت بچيته ژووره وه. ئه و پياوه كه وته بيره وه و پرسى ده كرى دواتر بچيته ژووره وه؟ ئيشكچى گوتى: "ئه گهرى ههيه بهلام نهك ئيستا." ئيشكچى له پيش درگا كه وه كه هه موو كات كراوه بوو، تپه ر بوو، ئه و پياوه نوشتاوه بو ئه وهى ژووره وهى ئه وى بينيت. ئيشكچى ئاگادار بوو و گوتى: "گهر به هوى بهر گرى من ئيره هينده سهرنجى توى راكيشاوه هه ول بده تپه ر بيت. بهلام له يادت نه چيت كه من توانام و دوا هه مين ئيشكچيش نيم. پيش هه ر ژووريك ئيشكچيه ك توانا تر له من بوونى ههيه، ته نانه ت من ناتوانم خو م له بهرانبه ر بينينى ئيشكچى سيوه مى دواى خو م، راگرم." پياوى ديهاتي ته مايه ر چو ن كي شه گه ليك نه بوو، ئايا نابيت ياسا بو هه مووان و دايمه له بهر ده ست بيت، بهلام ئيستا كه له نيزي كه وه سه يري كرد و ئيشكچيه كه ي له جلى كه په نكى په شمى به لووتيكى نووك تيژ و ريشى تاتارى دريژ و كز و ره ش دى به باشى زانى كه چاوه پروان بيت تا به و ريگاي چوونه ژووره وه بده ن. ئيشكچى چوارپايه كى پى دا و برپك دوورتر له درگا كه داينيشاند. ئه و پياوه له وى رپوژان و سالگه ليكى زور داناشت. هه ولى زورى بو ئه وهى كه له ژووره وه قه بوولى كه ن دا و ئيشكچيه كه ي به پارانه وه و داواكارى زور ه يلاك كرد. جارى وابوو ئيشكچى له و پياوه پرسيارگه ليكى كورتى ده كرد. سه باره ت به نيشتمان ه كه ي و زور بابته ي ديكه پرسيارى لى كرد. بهلام ئه م پرسيارانه له سه ر بى بايه خى و به جوړى پرسيارى گه وره كان له بن دهسته كانيان

بوو و له کۆتایی دا دووپاتی ده کردهوه که ئیستاش ناتوانی پریگا بدات که ئەو بپروات. ئەو پیاوه که به تهواوی که رهسهی پریواری رازابووه. به تهواوی که رهسهکان به هەر پریگایه ک بوو دهسبه داوین بوو. بۆ ئەوهی که ئیشکچیه که بخره ئینی. راسته که ئهویش تهواوی ئەوانه و ههرده گرت بهلام زیادی ده کرد: "من تهنیا هه یاننده گرم بۆ ئەوهی متمانهت بیت هیچ شتیکت له بیر نه چووه." سال به دواي یه کدا پیاو بهردهوام سهیری ئیشکچی ده کرد. ئیشکچیهکانی دیکه له یاد کرد. ئیشکچی ههوهل به پرای ئەو تهنیا کۆسپ بوو. ساله ههوهلهکان به دهنگی بهرز و چاو نهترسانه نزای له چاره نووسی شوومی خۆی ده کرد. دواتر که پیرتر بوو له ژیر لچهوه بۆله بۆلی ده کرد. له کۆتاییدا بووه به مندال و چون سالانیک بوو که ئیشکچی له ژیر چاوهوه دیری بوو. تهنانهت ئهسپی جله پهشمیهکانیشت دهناسی داوای لهوان ده کرد که یاری دهری بن. تا ئەوهیکه له کۆتاییدا چاوهکانی کز بوون به جوړیک له راستیدا نهیده زانی که دهو و بهری تاریک تر بوون یان چاوهکانی دهغله ده کهن. بهلام ئیستا له تاریکیدا گرپی که به شکوی دهناسیهوه که ههمووکات له درگای یاساوه دهگهشاوه. ئیستا که له تهمهنی ئەو هیندهی نه مابوو. پيش له مهرگی تهواوی تاقیکردنهوهکانی که له تهواوی ئەم سالانه له سهری کۆ ببوونهوه به پرسیاریک دهگهشتن که تا ئیستا له ئیشکچیه که نه پرسیبوو. دهستیکی بۆ راکیشا چونکه بهو له شه کز و وشکه لهی ئیدی نهیده توانی ههستی. ئیشکچی درگای یاسا ناچار بوو زۆر بنووشتیتهوه، چون حیوازی نیوان بالاکان به زهرهری پیاوی دیهاتی تهواو گوړابوو و له ئیشکچیه کهی پرسى: "گهر ههر کهسیک خوازیاری یاسایه، چون دهبیت له تهواوی ئەم سالانه کهسیکی دیکه جگه له من داوای چوونه ژوورهوهی نه کردیبت؟" ئیشکچی درگا که ههستی ده کرد ئەم پیاوه له سهره مهرگایه بۆ ئەوهی که پهردهی گوپی باشر بجوولینیتتهوه له گویدا هاواری کرد: "لیرهوه هیچ کهس جگه له تو نهیده توانی بچیته ژوورهوه، چونکه ئەم درگایه یان بۆ چوونه ژوورهوهی تو ساز کراوه. ئیستا دهروم و درگا که ده بهستم."